

Desuden vil de kommende aftaler bl.a. medføre, at indtægterne fra indvindinger bliver retfærdigt delt mellem landene. Det ser Dansk Folkeparti selvfølgelig positivt på, så det er helt fint, at loven træder i kraft allerede den 1. februar 2002.

Så kommer jeg til ændringerne i rørledningsloven. De medfører, at de udenlandske producenter, der fremover skal have råolie og kondensater transporteret i danske rør, skal betale de samme 5 pct. i fortjenestelement af værdien af det, der løber igennem rørene, som de danske producenter. Ligeegyldigt hvad man i øvrigt mener om denne rørledningsafgift, kan vi naturligvis ikke stille de danske producenter ringere end de udenlandske. Der skal ikke være konkurrenceforvridende vilkår i forbindelse med betaling af olierørsafgiften.

Lovforslaget indeholder tillige ændringer, således at der gives en klar hjemmel til ministeren til at opkræve betaling for tilsyn, sagsbehandling, godkendelse osv. efter det timeforbrug, som Energistyrelsen nu engang har. Tilsyneladende er det bare en præcisering af gældende lovgivning, så det tager Dansk Folkeparti til efterretning.

Til slut vil jeg bemærke, at som lovforslaget ligger i øjeblikket, kan jeg ikke se nogen væsentlige argumenter, der taler imod, at Dansk Folkeparti skulle kunne tilslutte sig forslaget.

Kim Andersen (V):

Venstre kan støtte det forslag, der her er fremsat af økonomi- og erhvervsministeren, lovforslag nr. L 7. Det er i hovedtræk i overensstemmelse med lovforslag nr. L 15, som var til første behandling før folketingsvalgets udskrivelse. Her gav Venstre også tilslutning, dog med det forbehold, at vi ikke kunne acceptere, at lovforslaget indeholdt en bestemmelse om refusion af arbejdsmiljøafgifter til offshoreindustrien, og lige netop dette element er i det nye lovforslag, der her er fremsat af ministeren, taget ud.

Derfor står vi nu tilbage med et lovforslag, der drejer sig om at indrette lovgrundlaget for olieeftersforskning, olieindvinding og transport til moderne tider. Det er jo en industri, som er præget af en rimelig teknologisk udvikling med stadig nye muligheder, og derfor skal lovgrundlaget naturligvis også være up to date og leve op til denne nye virkelighed.

Hovedelementerne i lovforslaget er vedrørende undergrundsloven, at der skal sikres hjem-

mel til, at der kan indgås aftaler med nabolande om indvinding af kulbrinter, der strækker sig over sokkelgrænsen.

Endvidere er det bestemmelsen om, at der skal kunne pålægges et fortjenestelement for transport gennem rørledningen af udenlandsk produceret råolie og kondensat, og det er jo en yderst rimelig betingelse i forhold til de vilkår, som danske producenter har.

Kl. 10.15

Til slut er det en ajourføring af hjemmelsgrundlaget med hensyn til at kunne kræve udgifter refunderet til myndighedsbehandling og godkendelse i overensstemmelse med, hvad der er gældende på andre områder, og det er yderst rimeligt.

Venstre anbefaler forslaget.

Helle Sjelle (KF):

Jeg skal gøre det ganske kort. Vi støtter forslaget, som det ligger her. Jeg skal dog lige bemærke, at vi ligesom Venstre er meget glade for, at arbejdsmiljøafgiften i forhold til det tidligere forslag er væk fra det her forslag.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

SF er klart for, at der må gælde de samme regler for udenlandsk producerede kulbrinter, som der gælder for de indenlandske transporter gennem rørledningen til Fredericia, altså at man får den samme 5-pct.s-afgift ind.

Vi finder naturligvis også, at der bør gælde de samme regler for refusion af myndighedsbehandling i forbindelse med koncessionerne.

Med hensyn til at indgå aftaler om udvindingen, der går på tværs af soklerne, finder vi det fornuftigt, at der ikke skal lovgivning til hver gang. Dog må jeg sige, at det er noget uklart, når man læser lovforslaget, hvem der egentlig har godkendelsen. Det fremgår, at aftalen skal forelægges for et udvalg i Folketinget, men ikke, om udvalget skal godkende det. Vi finder, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at udvalget godkender det.

Nu står der så nydeligt i bemærkningerne, at udvalget vil få forelagt et notat, og det kan jo set med positive øjne tages som et udtryk for, at man ikke vil belaste udvalget med store papirmængder. Men nu er vi jo vant til i andre udvalg at håndtere ret så store papirmængder, så jeg finder, at det mest fornuftige vil være, at udvalget får forelagt den egentlige aftale og selvfølgelig også gerne et notat.